Ankenævnet *for* Forsikring

Den 10. oktober 2018 blev i sag nr. 92516:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. Han har i klageskemaet af 2/7 2018 til nævnet bl.a. anført:

> **"Kort redegørelse for sagen**
> I forbindelse med mit tidligere erhverv som ..., pådrog jeg mig en arbejdsskade som følge af traumatiserende hændelser. Diagnosticeret som Post Traumatisk belastningsreaktion (PTSD). Arbejdsmarkeds Erhvervsforsikring har anerkendt konkrete hændelser der har givet mig varig skade på hjernen. Popermo har afvist sagen, da de betegner den som værende en erhvervs sygdom, ligesom deres afslag begrundes med sagen falder for forældelsesfristen som er på 3 år.
>
> Jeg blev først vidende om at jeg havde et erstatningskrav, da min sag endeligt blev afsluttet af AES, og dermed først var bekendt med at diagnosen var PTSD og at jeg først der fik anerkendt konkrete hændelser der gav skade på hjernen. Popermo grunder også deres afslag med at de betegner det som en 'Latent sygdomsanlæg', hvilket ikke er tilfældet, da det er tilskadekomst af traumer, og derfor IKKE latent.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Mit retmæssige krav på erstatning fra min gruppe ulykkesforsikring, tegnet gennem ..."

I brev af 11/7 2018 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

> "… har gennem … købt en gruppeulykkesforsikring hos Popermo Forsikring. Forsikringsbetingelserne for gruppeulykkesforsikring nr. 7-09 vedlægges som bilag 6.
>
> Sagen drejer sig om, at forsikringstager ikke er tilfreds med selskabets afvisning af den af forsikringstager anmeldte skade på gruppeulykkesforsikringen.

Forsikringstager har kontaktet Popermo Forsikring telefonisk den 1. februar 2018 og anmeldt, at han har fået anerkendt posttraumatisk stresssyndrom ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Vores forsikringstager har ved skriftlig skadeanmeldelse af 1. marts 2018, bilag 1, anmeldt, at han har pådraget sig kronisk posttraumatisk stresssyndrom efter flere episoder henover sommeren 2006.

Ved brev af 13. marts 2018, bilag 2, har vi afvist dækning for forsikringstagerens tilskadekomst under henvisning til, at gruppeulykkesforsikringen ikke dækker sygdomme, herunder erhvervssygdomme.

Forsikringstager var ikke enig i vores afgørelse af 13. marts 2018 og har ved brev af 1. april 2018, bilag 3, anmodet om en revurdering.

På baggrund heraf har vi indhentet akterne fra forsikringstagerens arbejdsskadesag fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der vedlægges som bilag 4.

Vi fastholder i brev af 25. maj 2018, bilag 5, at forsikringstagers personskade ikke er dækket af forsikringen, da forsikringstagerens krav mod Popermo Forsikring er forældet.

For god ordens skyld skal vi bemærke, at der ikke er tvist om årsagssammenhæng, og hvorvidt de pågældende hændelser er egnet til at medføre en psykisk personskade. Nærværende sag vedrører således alene spørgsmålet om, hvorvidt Popermo Forsikring skal anerkende personskaden som dækningsberettiget under gruppeulykkesforsikringen.

Det er selskabets opfattelse, at forsikringstagerens krav mod Popermo Forsikring i anledning af den anmeldte personskade var forældet ved forsikringstagerens anmeldelse til Popermo Forsikring i medfør af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, jf. forældelseslovens § 3.

Det følger af forsikringsbetingelsernes § 13, stk. 1, bilag 6, at skade skal anmeldes til selskabet uden ophold. Krav i anledning af forsikringsaftale forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1.

Da de anmeldte hændelser fandt sted i 2006, er det den forsikringsaftalelov, der var gældende på skadetidspunktet, vi som udgangspunkt skal anvende. I henhold til den gamle forsikringsaftalelovs § 29, stk. 1, forældedes forsikringskrav 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor forsikringstager fik kundskab til sit krav og om, at det var forfaldet.

Imidlertid trådte den nu gældende forsikringsaftalelov og forældelseslov i kraft den 1. januar 2008. Forsikringskrav forældes nu efter reglerne i forældelsesloven, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Af forældelseslovens § 30 følger, at den nye forældelseslov også finder anvendelse på tidligere stiftede fordringer, der ikke var forældet inden lovens ikrafttræden.

Det følger af forældelseslovens § 3, at forældelsesfristen er 3 år. Forældelsesfristen løber fra den dag, hvor forsikringstageren blev bekendt med, eller burde være blevet bekendt med, at forsik-

ringstageren kunne gøre et krav gældende mod Popermo Forsikring, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2. Det er således vores opfattelse, at forældelsesfristen løber fra den dag, hvor klager blev bekendt med eller burde være blevet bekendt med, at der ville være varige følger efter hændelserne i juni/juli 2006.

Uvidenhed eller ukendskab til forsikringen suspenderer ikke forældelse, jf. forældelseslovens § 3, stk. 2.

Af side 91 i akterne fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, bilag 4, fremgår af notat, dateret den 2. maj 2007, fra …, aut. psykolog: *'… henvender sig med arbejdsrelateret psykiske belastninger, der er forenelige med diagnosen PTSD'* og fortsætter *'Det vurderes han har udviklet en arbejdsrelateret belastnings reaktion, der har givet ham symptomer, der er forenelige med diagnosen PTSD og udvikling af en behandlingskrævende depression.'*

Forsikringstagerens personskade er anmeldt som en arbejdsskade af egen læge den 3. november 2014, bilag 4, side 4, med diagnosen posttraumatisk belastningsreaktion.

Det fremgår af Statusattest LÆ125 udarbejdet af læge … den 7. januar 2015, bilag 4, side 238, at skadelidte *'lider af posttraumatisk stress syndrom – meldt som arbejdsbetinget lidelse.'*

Af sagsbehandler ved kommunen, … notat af 14. januar 2015, bilag 4, side 198, fremgår det, at forsikringstager har oplyst under sygedagpengeopfølgningssamtalen, at *'han har fået konstateret PTSD'*.

Via den daværende Arbejdsskadestyrelse, nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, blev der udarbejdet en psykiatrisk speciallægeerklæring den 19. januar 2015, bilag 4, side 29, hvor det af erklæringens side 5 fremgår under konklusionen: *'Opfylder aktuelt kriterierne for diagnosen på PTSD. Har tidligere været udsat for exceptionelle svære belastninger af katastrofekarakter, hvor han også har oplevet sit liv i fare. Har nu flashback oplevelser og er plaget af mareridt. Oplever stærkt ubehag ved udsættelse for omstændigheder, der minder om traumet. Har også undgåelsesadfærd. Har vedvarende symptomer på psykisk overfølsomhed og har problemer med ind- og gennemsovning. Har øget irritabilitet og vredesudbrud. Har svær koncentrationsbesvær, er hyper Vigil og bliver let forskrækket. Symptomerne er kommet gradvist, men debuterede allerede i slutningen af 90'erne.'* Endvidere fremgår det af speciallægeerklæringen, at patienten anbefales at gå til egen læge med henblik på behandling med Sertralin, *'som har indikationen mod PTSD'*.

Det er vores helt klare opfattelse, at da forsikringstageren den 2. maj 2007 får at vide, at han har arbejdsrelaterede psykiske belastninger, der er forenelige med diagnosen PTSD, bør være bekendt med, at der ville være varige følger heraf.

Det gøres herefter gældende, at forældelsesfristen løber fra den 2. maj 2007, og forsikringstagerens krav således er forældet den 2. maj 2010 i medfør af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, jf. forældelseslovens § 3, idet forsikringstagerens krav er forældet efter såvel de nye forældelsesregler som de gamle.

Subsidiært gøres gældende, at forældelsesfristen løber fra den 3. november 2014, hvor forsikringstagerens egen læge anmelder sygdommen som en arbejdsskade og angiver, at forsikringstageren lider af en posttraumatisk belastningsreaktion. Vi mener, at forsikringstageren i hvert fald

på dette tidspunkt burde have været klar over, at hændelserne havde medført følger i en sådan grad, at det kunne danne grundlag for et krav mod selskabet.

Det er således vores opfattelse, at forældelse senest er indtrådt den 3. november 2017. Forsikringstagerens krav er således forældet ved anmeldelsen til selskabet den 1. februar 2018.

Mest subsidiært gøres gældende, at forældelsesfristen senest løber fra den 19. januar 2015, hvor det fremgår af den psykiatriske speciallægeerklæring, at forsikringstageren opfylder kriterierne for diagnosen på PTSD og anbefales medicinering. Senest på dette tidspunkt har forsikringstageren været bekendt med diagnosen, og at hændelserne således havde medført følger i en sådan grad, at det kunne danne grundlag for et krav mod selskabet i anledning heraf.

Vi bemærker i øvrigt, at forsikringstageren havde advokatrepræsentation under hele arbejdsskadesagen, og finder ikke grundlag for at fravige vores vurdering.

Til yderligere belysning af problemstillingen henviser vi til Ankenævnet for Forsikrings kendelse nr. 76.868 af 23. august 2010, hvor nævnet udtalte, at klageren senest i 2005 havde kendskab til sit krav, og hvor det af sagens akter fremgår, at klagerens symptomer forværredes, og klager påbegyndte medicinering.

Afslutningsvist bemærker vi, at det ikke er bindende for Popermo Forsikring, at forsikringstagerens personskade er anerkendt som en arbejdsskade af Erhvervssygdomscenteret i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Vi skal således fastholde, at forsikringstagerens krav mod Popermo Forsikring i anledning af den anmeldte personskade var forældet allerede inden forsikringstagerens telefoniske henvendelse den 1. februar 2018."

Klageren har i brev af 28/7 2018 til nævnet bl.a. bemærket:

"Af Popermos svar til Ankenævnet ligger de til grund at de afviser sagen på grund af forældelsesfristen, Popermo mener at jeg skulle have meldt sagen tidligere for at være berettiget til erstatning.

Jeg må fastholde, at jeg først kan indberette skaden idet skaden bliver endeligt afgjort af øverste myndighed, AES – Arbejdsmarkeds Erhvervssikring. Det er først der at der blev taget endelig stilling til skadens omfang og årsagssammenhæng.

Den 23. maj 2017 anerkender AES min arbejdsskade som værende PTSD.

Den 27. november 2017 vurderer AES mit erhvervsevnetab på 85 procent.

Jeg ved først at der er en forsikringssag ud fra de to datoer, og først derefter kan jeg anmelde dem berettiget til Popermo.

Popermo afviste i starten sagen ud fra tvisten om det var en erhvervssygdom eller tilskadekomst. Jeg er som forsikringstager meget forvirret over at Popermo hele tiden ændrer deres afvisninger om ret til erstatning, idet at det nu er forældelsesfristen som de ligger til grund.

Derfor må jeg fastholde min ret til erstatning, idet at sagen ikke falder på grund af forældelsesfristen da datoen er at udregne fra den 23. maj 2017."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen.

Af journalnotat af 2/5 2007 udarbejdet af klagerens daværende psykolog fremgår bl.a.:

"… henvender sig med arbejdsrelateret psykiske belastninger, der er forenelige med diagnosen PTSD. Han har været udsat for flere voldsomme hændelser, hvor nogle af dem ligger ud over rammerne for hvad man med rimelighed kan forvente en … kan komme ud for. Mange af de voldsomme hændelser strækker sig over en periode på 15-20 år. Han har vanskelighed ved at koncentrere sig. Han oplever han hurtigt kan miste overblikket i forhold til hvad han skal gøre og hvordan han sikrest kan disponere i en aktuel arbejdsrelateret situation. Hvor han tidligere oplevede sig som en handlekraftig og selvsikker person, føler han sig nu psykisk nedbrudt, meget let tvivlende i forhold til om han nu kan klare opgaverne fysisk som mentalt. Han rammes psykisk meget let af en følelse af magtesløshed, hvor han efterhånden har udviklet en bekymrende grad af undvigende adfærd.
…
Det vurderes han har udviklet en arbejdsrelateret belastnings reaktion, der har givet ham symptomer, der er forenelige med diagnosen PTSD og udvikling af en behandlingskrævende depression."

Af statusattest af 7/1 2015 fra egen læge fremgår bl.a.:

"Lider af posttraumatisk stress syndrom - meldt som arbejdsbetinget lidelse, og har den 5/1 2015 været til psykiatrisk vurdering hos … via arbejdsskadestyrelsen.

Han går til behandling hos psykolog og starter ssri. Han er fuldt uarbejdsdygtig, kan ikke starte sideløbende behandling p.t. og vil på sigt ikke kunne genoptage psykisk belastende arbejde indenfor … eller lign. Intet til hinder for samtale med sagsbehandler."

Af kommunal journalrapport af 14/1 2015 fremgår bl.a.:

"Borgerens oplysninger:
… oplyser, at han har det meget skidt og ikke kan ret meget end at sidde derhjemme. Han kommer stort set kun ud for at handle lidt igang imellem. Han har meget svært ved at være sammen med andre mennesker og prøver derfor at lægge indkøb m.m., når der er mindst på gaden.

Han er blevet medicineret af psykiater. Han har fået konstateret PTSD oplyser han."

I psykiatrisk speciallægeerklæring af 19/1 2015 hedder det bl.a.:

"Konklusion
Det drejer sig om en …-årig mand, der siden 1991 har været i ... Har i sit arbejde har oplevet mange alvorlige og grimme belastninger. Har siden slutningen af 90'erne oplevet, at der gradvist er

kommet symptomer på bl.a. angst, søvnbesvær, tankemylder med videre. I 2006 debuterer han med voldsomt panikangstanfald. Oplever at blive tiltagende temperamentsfuld og aggressiv. Mister sit ægteskab grundet dette for 4 år siden. Isolerer sig i stigende grad og mister venne- og familierelationer. Forsøger at holde fast i arbejdet som …, men måtte sygemeldes november 2014. Følte sig her ikke i stand til at varetage jobbet længere.
…
Opfylder aktuelt kriterierne for diagnosen på PTSD. Har tidligere været udsat for exceptionelle svære belastninger af katastrofekarakter, hvor han også har oplevet sig liv i fare. Har nu flashback oplevelser og er plaget af mareridt. Oplever stærkt ubehag ved udsættelse for omstændigheder, der minder om traumet. Har også undgåelsesadfærd. Har vedvarende symptomer på psykisk overfølsomhed og har problemer med ind- og gennemsovning. Har øget irritabilitet og vredesudbrud. Har svær koncentrationsbesvær, er hypervigil og bliver let forskrækket. Symptomerne er kommet gradvist, men debuterede allerede i slutningen af 90'erne.

Patienten anbefales at fortsætte samtaler hos psykolog, og anbefales endvidere at gå til egen læge med henblik på behandling med Sertralin, som har indikationen mod PTSD. Her tænker undertegnede, at dosis minimum må være 100 mg, men såfremt dette ikke er nok, må han forsøges behandlet med op til 200 mg. Patienten er ikke meget for medicinsk behandling, men får fyldestgørende forklaring, dette hvad virkningsmekanismen angår og virkninger og bivirkninger.

Undertegnede tænker også, at patienten ville kunne have gavn af noget medicin til at sove på.
…
Diagnose
F43.1 Posttraumatisk belastningsreaktion/Reactio tarda e traumate gravi."

Af erklæring af 28/4 2015 fra klagerens psykolog fremgår bl.a.:

"… har siden oktober 2014 været i behandling hos undertegnede, henvist gennem Prescriba. Der er gennemført 8 samtaler spredt over perioden indtil nu. I 2013 gennemførtes over knap et halvt år ligeledes 10 samtaler. Samtalerne i 2013 koncentrerede sig om, hvordan … i sin dagligdag kunne forsøge at håndtere den langvarige belastning, han i sit job havde været udsat for. Han vurderedes på dette tidspunkt af undertegnede at have PTSD og at han i sit arbejde havde været udsat for så belastende hændelser, at der kunne være tale om en egentlig arbejdsskade. … var dog på dette tidspunkt orienteret mod at fastholde sit arbejde og var bekymret for, hvad der ville ske, hvis han ikke længere kunne varetage sit arbejde. Han var i denne periode ikke sygemeldt.

Ved henvendelsen i 2014 fremstod … umiddelbart forpint og krisepræget. Han fortalte om sin bekymring for, at han arbejdsmæssigt i større eller mindre udstrækning ville kunne blive overflyttet til andet arbejde i … bl.a. … For … var denne udsigt skræmmende, primært af bekymring for, at han ikke ville kunne bevare kontrollen (som han havde etableret i en periode i sin sidste funktion) og han frygtede, at han ville kunne komme i situationer, hvor han ville blive så presset, at han kunne miste besindelsen og dermed kom til at skade sig selv eller andre.

… blev relativt kort tid herefter sygemeldt og har været det siden, og der blev sideløbende hermed indledt en arbejdsskadesag. Han er undersøgt af psykiater i forbindelse med den anlagte arbejdsskadesag, og denne har diagnosticeret ham som havende PTSD og OCD.

… har i det forløbne halve år været voldsomt præget af sin PTSD.

…
Konklusion
Der er tale om en … årig sygemeldt ... Han har arbejdet i … siden 1991, og har i sin tjeneste været udsat for en lang række voldsomme hændelser af meget forskellig karakter, som har belastet ham, således at han hverken på kort eller længere sigt vurderes at ville være i stand til at varetage sit arbejde. Han er i øjeblikket så påvirket af sin situation at han vurderes at have behov for ro og stabilitet omkring sig. Han reagerer voldsomt på usikkerhed og bekymringer om at skulle tilbage på arbejde og han reagerer krisepræget ved udsigten til samtaler i socialforvaltningen og hos andre aktører. Han har i denne forbindelse behov for at blive betrygget i, at man anerkender hans situation og inddrager ham og hans behandlere i de løsninger, der er nødvendige for at han på sigt kan komme videre i sit liv."

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i afgørelse af 23/5 2017 i arbejdsskadesagen bl.a. anført:

"Afgørelser og beslutninger
Vi har anerkendt den anmeldte sygdom som arbejdsskade.
Du får 118.680 kroner i godtgørelse for varigt mén (15 procent).
…
Begrundelse
Din posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD) er en arbejdsskade. Din PTSD opfylder kravene for anerkendelse efter fortegnelsen over erhvervssygdomme punkt F.1, fordi du har været udsat for traumatiske begivenheder i forbindelse med dit arbejde.

Vi har lagt vægt på, at du i 2006 var udstationeret som ... Du oplevede her blandt andet [hændelser].
…
De nævnte episoder er fundet sted i perioden juni - juli 2006.

Du oplevede herudover din chef som værende magtbegærlig og ubehagelig. Du følte, han var ligeglad med [medarbejdere], hvilket påvirkede alle på [arbejdspladsen] psykisk.

Du har fået stillet diagnosen PTSD af speciallæge i psykiatri … i januar 2015. Det fremgår af et notat fra din psykolog, …, at du den 2. maj 2007 havde symptomer, der er forenelige med PTSD. Det fremgår af notatet, at du havde symptomer i form af blandt andet koncentrationsbesvær, manglende overblik, usikkerhed, magtesløshed, undvigeadfærd, ind- og gennemsovningsbesvær og mareridt. Det fremgår endvidere af din lægejournal, at du i slutningen af 2006 blev henvist og gik til en psykolog på grund af psykiske gener. Vi vurderer på baggrund af dette notat, at det er dokumenteret, at du allerede i 2007 havde PTSD.

Vi vurderer derfor, at du i 2007 havde udviklet PTSD, og der er derfor tidsmæssig sammenhæng mellem dit arbejde som udstationeret … i … i 2006 og udviklingen af din PTSD.
…
Vi vurderer, at dit samlede varige mén svarer til 20 procent. Vi vurderer imidlertid, at dele af dine psykiske gener er en følge af andre forhold end arbejdsskaden. Vi har således foretaget et fradrag som følge af dine forudbestående og konkurrerende gener svarende til omkring en fjerdedel. Dine psykiske symptomer er kommet gradvist, men du oplevede de første symptomer i 1990'erne.

> Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn, fordi skadens følger ikke er nævnt i vores vejledende méntabel."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

> **"1. Ulykkestilfælde.**
> a. Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig af den forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge. Ved beskadigelse af forsikredes arme og ben kræves alene, at skadeårsagen skal være pludselig og med en påviselig beskadigelse af legemet til følge.
> …
> **§ 4. Forsikringen dækker ikke**
> 1. Enhver anden sygdom end de i § 1,2 anførte eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt til selskabet, at han som følge af flere traumatiserende episoder i forbindelse med sit arbejde hen over sommeren 2006 har pådraget en psykisk skade, idet han blandt andet er blevet diagnosticeret med kronisk posttraumatisk belastningsreaktion (PTSD).

Ved afgørelse af 23/5 2017 i arbejdsskadesagen har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendt, at der er tale om en arbejdsskade, og har tilkendt klageren godtgørelse for 15 % varigt mén. Ved ny afgørelse af 27/11 2017 i arbejdsskadesagen har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsat klagerens erhvervsevnetab til 85 %.

Klageren har herefter den 1/2 2018 anmeldt skaden til selskabet, som har anerkendt, at de pågældende hændelser er egnede til at medføre en psykisk personskade, og at der ikke er tvist om årsagssammenhængen. Selskabet har afvist at yde dækning for varigt mén med henvisning til, at der er indtrådt forældelse.

Af forældelseslovens § 2 og § 3 følger det, at forældelsesfristen er 3 år, og at fristen skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor sikrede kunne kræve erstatning fra selskabet. Dette er efter nævnets opfattelse som udgangspunkt fra skadetidspunktet, men kan efter omstændighederne regnes fra et senere tidspunkt, hvis det ikke umiddelbart var påregneligt for sikrede, at der blev

tale om en varig skade, og han derfor ikke har haft rimelig anledning til at anmelde skaden før senere.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at det må lægges til grund, at klageren i mere end 3 år før anmeldelsestidspunktet den 1/2 2018 har haft sådan kendskab til karakteren og omfanget af sin psykiske skade, at han har haft rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet forud for skadeanmeldelsen den 1/2 2018 og dermed også forud for sagens indbringelse for nævnet den 2/7 2018.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det i journalnotat af 2/5 2007 fra psykolog er anført, at "Det vurderes han har udviklet en arbejdsrelateret belastnings reaktion, der har givet ham symptomer, der er forenelige med diagnosen PTSD og udvikling af en behandlingskrævende depression". Af erklæring af 28/4 2015 fra psykolog fremgår det, at klageren i 2013 og fra oktober 2014 har været i samtalebehandling for at håndtere den belastning, han har været udsat for. I november 2014 blev klageren fuldtidssygemeldt på grund af sine psykiske problemer. I statusattest af 7/1 2015 fra egen læge hedder det, at han lider af posttraumatisk stresssyndrom, og at han er fuldt uarbejdsdygtig og ikke på sigt vil kunne genoptage psykisk belastende arbejde. Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 19/1 2015 fremgår det, at klageren opfylder kriterierne for PTSD, idet han blandt andet har flashback oplevelser, mareridt, undgåelsesadfærd, symptomer på psykisk overfølsomhed, irritabilitet, vredesudbrud og koncentrationsbesvær. Han anbefales at fortsætte samtalerne hos psykolog og at få medicinsk behandling.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ved egen læge den 3/11 2014 har anmeldt den psykiske skade til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med angivelse af, at klageren lider af posttraumatisk belastningsreaktion. Klageren har således på dette tidspunkt været klar over, at der var tale om en alvorlig tilstand, der muligt kunne give anledning til godtgørelse for varigt mén og/eller for tab af erhvervsevne.

10. 92516

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat, idet nævnet bemærker, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har truffet afgørelse efter lov om arbejdsskadesikring. Der er således ikke tale om, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har taget udgangspunkt i klagerens eventuelle krav i relation til sin ulykkesforsikring, og nævnet finder, at klageren ikke med rette har kunnet gå ud fra, at det var nødvendigt at afvente en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, før skaden blev anmeldt til selskabet. Praksis vedrørende forældelse af såkaldte "differencekrav" kan ikke overføres til den foreliggende situation, hvor der ikke er sammenhæng mellem arbejdsskadeerstatningskravet og kravet mod ulykkesforsikringsselskabet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings